

І-ша ЄВАНГЕВАНГЕЛІЯ СТРАСТЕЙ

Від Іоанна 13:31–18:1

Сказав Господь то своїм ученикам *, нині прославився Син Людський, і Бог прославився в Ньому. Якщо Бог прославився в Ньому, то і Бог прославить Його в Собі, і скоро прославить Його. Діти! Недовго вже бути Мені з вами. Будете шукати Мене і, як Я сказав юдеям, — куди Я йду, ви не можете прийти, так і вам кажу тепер. Заповідь нову даю вам: щоб ви любили один одного; як Я полюбив вас, так і ви любіть один одного. З того знатимуть усі, що ви Мої ученики, якщо будете мати любов між собою. Симон-Петро сказав Йому: Господи, куди Ти йдеш? Ісус відповів йому: куди Я йду, ти не можеш тепер іти за Мною, а згодом підеш за Мною. Петро сказав Йому: Господи! Чому я не можу йти за Тобою тепер? Я душу мою покладу за Тебе. Ісус відповів йому: душу твою за Мене покладеш? Істинно, істинно кажу тобі: не проспівас півень, як тричі зречешся Мене. Нехай не тривожиться серце ваше; віруйте в Бога і в Мене віруйте. В домі Отця Мого осель багато. А якби не так, Я сказав би вам: Я йду приготувати місце вам. І коли піду і приготую вам місце, прийду знову і візьму вас до Себе, щоб і ви були там, де Я. А куди Я йду, ви знаєте, і путь знаєте. Фома сказав Йому: Господи! Не знаємо, куди йдеш; і як можемо знати путь? Ісус сказав йому: Я є путь, і істина, і життя; ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене. Коли б ви знали Мене, то знали б і Отця Мого. І віднині знаєте Його і бачили Його. Филип сказав Йому: Господи, покажи нам Отця, і нам вистачить. Ісус сказав йому: стільки часу Я з вами, і ти не знаєш Мене, Филипе? Хто бачив Мене, той і Отця бачив; як же ти говориш: покажи нам Отця? Хіба ти не віриш, що Я в Отці і Отець у Мені? Слова, які Я кажу, не від Себе кажу; Отець, Який в Мені перебуває, Він творить діла. Вірте Мені, що Я в Отці і Отець у Мені. Якщо ж ні, то вірте Мені за самими ділами. істинно, істинно кажу вам:

хто вірує в Мене, діла, які творю Я, і він створить, і більше цих створить; тому що Я до Отця Мого іду. І коли чого попросите у Отця в ім'я Моє, те зроблю, щоб Отець прославився в Сині. І коли чого попросите в ім'я Моє, Я те зроблю. Якщо любите Мене, то дотримуйтеся Моїх заповідей. І Я ублагаю Отця, й іншого Утішителя дасть вам, щоб був з вами повік, Духа істини, Якого світ не може прийняти, бо не бачить Його і не знає Його; ви ж знаєте Його, бо Він з вами перебуває і у вас буде. Не залишу вас сиротами; прийду до вас. Ще трохи, і світ уже не побачить Мене; а ви побачите Мене, бо Я живу, і ви будете жити. Того дня дізнаєтесь ви, що Я в Отці Моєму, і ви в Мені, і Я в вас. Хто має заповіді Мої і дотримується їх, той любить Мене; а хто любить Мене, того полюбить Отець Мій; і Я полюблю його і явлюся йому Сам. Іуда, не Іскаріот, говорить Йому: Господи, що це, що Ти хочеш явити Себе нам, а не світові? Ісус сказав йому у відповідь: хто любить Мене, той слово Моє збереже; і Отець Мій полюбить його, і Ми прийдемо до Нього і оселю сотворимо у Нього. А хто не любить Мене, слів Моїх не береже; слово ж, яке ви чуєте, не Моє, а Отця, Який послав Мене. Це сказав Я вам, перебуваючи з вами. Утішитель же, Дух Святий, Якого пошле Отець в ім'я Моє, навчить вас усього і нагадає вам усе, що Я говорив вам. Мир залишаю вам, мир Мій даю вам; не так, як світ дає, Я даю вам. Нехай не тривожиться серце ваше і нехай не страхається. Ви чули, що Я сказав вам: іду від вас і прийду до вас. Коли б ви любили Мене, то зраділи б, що Я сказав: іду до Отця; бо Отець Мій більший за Мене. І ось Я сказав вам про те, перш ніж збулося, щоб ви повірили, коли збудеться. Вже небагато Мені говорити з вами; бо йде князь світу цього, і в Мені він не має нічого. Та щоб світ знав, що Я люблю Отця і, як заповів Мені Отець, так і творю. Вставайте, підемо звідси. Я є істинна виноградна лоза, а Отець Мій — виноградар. Всяку гілку в Мене Він відсікає, що не плодоносить, і всяку, що плодоносить, очищає, щоб більше принесла плоду. Ви вже очищені через слово, яке Я проповідував вам. Перебувайте в Мені, і Я у вас. Як гілка не може

приносити плоду сама від себе, якщо не буде на лозі, так і ви, якщо не будете в Мені. Я є лоза, а ви гілки; хто перебуває в Мені, і Я в ньому, той приносить багато плоду; бо без Мене не можете робити нічого. Хто не буде в Мені, той буде відкинутий геть, як гілка, і всохне; а такі гілки збирають і кидають у вогонь, і вони згорають. Якщо перебуватимете в Мені, і слова Мої у вас будуть, то, чого б ви не захотіли, просіть, і буде вам. Тим прославиться Отець Мій, якщо ви принесете багато плоду і будете Моїми учениками. Як полюбив Мене Отець, так і Я полюбив вас; перебувайте ж у Моїй любові. Якщо заповідей Моїх дотримаєтесь, то будете в любові Моїй, як і Я, дотримавшись заповідей Отця Мого, перебуваю в Його любові. Це сказав Я вам, щоб радість Моя у вас перебувала, і радість ваша буде повна. Це є заповідь Моя, щоб ви любили один одного, як Я полюбив вас. Немає більше від тієї любови, як хто душу свою покладе за друзів своїх. Ви — друзі Мої, якщо виконуете те, що Я заповідаю вам. Не називаю вас більше рабами, бо раб не знає, що робить господар його; а Я назвав вас друзями, тому що сказав вам усе, що чув від Отця Мого. Не ви Мене обрали, але Я вас обрав і настановив вас, щоб ви йшли і приносили плід, і щоб плід ваш залишився, щоб, чого не попросите в Отця в ім'я Моє, Він дав вам. Це заповідаю вам, щоб ви любили один одного. Якщо світ вас ненавидить, знайте, що Мене перше, ніж вас, зненавидів. Якби ви були від світу, то світ любив би своє; а оскільки ви не від світу, але Я обрав вас від світу, тому ненавидить вас світ. Пам'ятайте слово, яке Я сказав вам: раб не більший за господаря свого. Якщо Мене гнали, то гнатимуть і вас; якщо Мого слова дотримувались, будуть дотримуватись і вашого. Та все те чинитимуть вам за ім'я Моє, тому що не знають Того, Хто послав Мене. Якби Я не прийшов і не говорив їм, то не мали б гріха; а тепер не мають виправдання за гріх свій. Хто ненавидить Мене, той ненавидить і Отця Мого. Коли б Я не творив серед них діл, яких ніхто інший не створив, то не мали б гріха; а тепер і бачили, і зненавиділи й Мене, і Отця

Мого. Але нехай справдиться слово, написане в законі їхньому: зненавиділи Мене даремно. Коли ж прийде Утішитель, Якого Я пошлю вам від Отця, Дух істини, Який від Отця виходить, Він буде свідчити про Мене. Також і ви будете свідчити, бо ви спочатку зі Мною. Це сказав Я вам, щоб ви не спокусилися. Виженуть вас із синагог; прийде навіть час, коли всякий, хто вбиватиме вас, буде думати, що тим він служить Богові. Так будуть робити, бо не пізнали ні Отця, ні Мене. Але Я сказав це для того, щоб ви, як прийде той час, згадали, що Я казав вам про те. А не говорив вам цього спочатку тому, що був з вами. А тепер іду до Того, Хто Мене послав, і ніхто з вас не питає Мене: куди йдеш? Але від того, що Я сказав вам це, скорботою пройнялися серця ваші. Але Я істину кажу вам: краще для вас, щоб Я пішов. Бо, якщо Я не піду, Утішитель не прийде до вас; а як піду, то пошлю Його до вас, і коли Він прийде, викриє світ за гріх, і за правду, і за суд. За гріх — тому, що не вірують в Мене. За правду — тому, що Я йду до Отця Мого, і вже не побачите Мене. А за суд, бо князя світу цього осуджено. Ще багато чого маю сказати вам, але ви тепер не можете вмістити. Коли ж прийде Він, Дух істини, то наставить вас на всяку істину; бо не від Себе говоритиме, а буде говорити те, що почує, і майбутнє звістить вам. Він прославить Мене, бо від Мого візьме і звістить вам. Усе, що має Отець, — Моє; тому Я сказав, що від Мого візьме і звістить вам. Ще трохи, і ви вже не побачите Мене, і знову незабаром побачите Мене, бо Я йду до Отця. Тут деякі з учеників Його сказали один одному: що це Він говорить нам: ще трохи, і ви не побачите Мене, і знову незабаром побачите Мене; і: Я йду до Отця? Отже, вони говорили: що це говорить Він: ще трохи? Не знаємо, що каже. Ісус, зрозумівши, що хочуть спитати Його, сказав їм: чи про те допитуєтеся між собою, що Я сказав: ще трохи, і не побачите Мене, і знову незабаром побачите Мене? Істинно, істинно кажу вам: ви будете плакати і ридати, а світ зрадіє; ви печальні будете, та печаль ваша за радість буде. Жінка, коли родить, терпить скорботу, бо прийшла година її; коли ж породила дитя,

вже не пам'ятає скорботи від радості, тому що народилася людина на світ. Так і ви маєте печаль нині; але Я знову побачу вас, і зрадіє серце ваше, і радості вашої ніхто не відбере від вас. І в той день ви не спитаєте Мене ні про що. Істинно, істинно кажу вам: чого б ви не попросили в Отця в ім'я Моє, дасть вам. Донині ви нічого не просили в ім'я Моє; просіть і одержите, щоб радість ваша була повною. Це Я говорив вам притчами; але настає час, коли вже не буду говорити вам притчами, а відкрито сповіщу вам про Отця. В той день будете просити в ім'я Моє, і не кажу вам, що Я благатиму Отця за вас: бо Сам Отець любить вас, тому що ви полюбили Мене і увірували, що Я зійшов від Бога. Я зійшов від Отця і прийшов у світ; і знову залишаю світ і йду до Отця. Ученики Його сказали Йому: ось тепер Ти говориш просто, і притчі не кажеш ніякої. Тепер бачимо, що Ти все знаєш і не потребуєш, щоб хто питав Тебе. Тому і віруємо, що Ти від Бога зійшов. Ісус відповів їм: тепер віруєте? Ось настає час, і вже настав, коли ви розійдетесь кожний до свого і Мене залишите одного, але Я не один, бо Отець зі Мною. Це сказав Я вам, щоб ви мали в Мені мир. У світі зазнаєте скорботи, але мужайтесь: Я перемиг світ. Після цих слів Ісус звів очі Свої до неба і сказав: Отче! Прийшов час. Прослав Сина Твого, щоб і Син Твій прославив Тебе; як Ти дав Йому владу над усякою плоттю, щоб усьому, що Ти дав Йому, дав Він життя вічне. Це ж є життя вічне, щоб пізнали Тебе, Єдиного Істинного Бога, і Того, Кого Ти послав, Ісуса Христа. Я прославив Тебе на землі, звершив діло, яке Ти доручив Мені виконати. І нині прослав Мене Ти, Отче, в Тебе Самого — славою, яку Я мав у Тебе, коли ще не було світу. Я явив ім'я Твоє людям, яких Ти дав Мені від світу; вони були Твої, і Ти дав їх Мені, і вони зберегли слово Твоє. Нині зрозуміли, що все, що Ти дав Мені, є від Тебе. Бо слова, які Ти дав Мені, Я передав їм, і вони прийняли і зрозуміли воістину, що Я зійшов від Тебе, і увірували, що Ти послав Мене. Я за них благаю, — не за весь світ благаю, але за тих, яких Ти дав Мені, тому що вони Твої. І все Моє — Твоє, і Твоє — Моє; і Я прославився в них. Я вже не в світі, та

вони в світі, а Я до Тебе йду. Отче Святий! Збережи їх в ім'я Твоє, тих, кого Ти дав Мені, щоб вони були єдине, як і Ми. Коли Я був з ними у світі, Я зберігав їх в ім'я Твоє; тих, яких Ти дав Мені, Я зберіг, і ніхто з них не загинув, тільки син погибельний, щоб збулося Писання. Нині ж до Тебе йду, і це говорю у світі, щоб вони мали в собі радість Мою повну. Я дав їм слово Твоє, і світ зненавидів їх, тому що вони не від світу, як і Я не від світу. Не благаю, щоб Ти взяв їх від світу, але щоб зберіг їх від зла. Вони не від світу, як і Я не від світу. Освяти їх істиною Твоєю; слово Твоє є істина. Як Ти послав Мене у світ, так і Я послав їх у світ. І за них Я освячую Себе, щоб і вони були освячені істиною. Не за них же тільки благаю, але й за віруючих у Мене за словом їхнім. Щоб усі були єдине: як Ти, Отче, в Мені, і Я в Тобі, так і вони нехай будуть в Нас єдине, — щоб увірував світ, що Ти послав Мене. І славу, яку Ти дав Мені, Я дав їм: щоб були єдине, як і Ми єдине; Я в них, і Ти в Мені; щоб вони були звершені в єдності, і щоб зрозумів світ, що Ти послав Мене і полюбив їх, як полюбив Мене. Отче! Ті, кого Ти дав Мені, хочу, щоб там, де Я, і вони були зі Мною, щоб бачили славу Мою, яку Ти дав Мені, тому що полюбив Мене раніше від створення світу. Отче Праведний! І світ Тебе не пізнав; а Я пізнав Тебе, і ці пізнали, що Ти послав Мене. І Я відкрив їм ім'я Твоє і відкрию, щоб любов, якою Ти полюбив Мене, в них була, і Я в них. Сказавши це, Ісус вийшов з учениками Своїми на той бік потоку Кедрону, де був сад, в який увійшов Сам і ученики Його.

2-га Євангелія Страстей

Від Іоанна 18:1-28

Одного разу *, Ісус вийшов з учениками Своїми на той бік потоку Кедрону, де був сад, в який увійшов Сам і ученики Його. Знав же це місце й Іуда, зрадник Його, тому що Ісус часто збирався там з

учениками Своїми. Отже, Іуда, взявши загін воїнів та слуг первосвящеників і фарисеїв, приходять туди з ліхтарями і світильниками та зброєю. Ісус же, знаючи все, що з Ним буде, вийшов і сказав їм: кого шукаєте? Їмому відповіли: Ісуса Назорея. Ісус говорить їм: це Я. Стояв же з ними й Іуда, зрадник Його. І коли сказав їм: це Я, — вони відступили назад і впали на землю. Знову запитав їх Ісус: кого шукаєте? Вони сказали: Ісуса Назорея. Ісус відповів: Я сказав вам, що це Я; отже, якщо Мене шукаєте, залиште цих, нехай ідуть. Щоб збулося сказане слово: з тих, якого Ти дав Мені, Я не погубив нікого. Симон же Петро, маючи меч, витяг його і вдарив раба первосвященика і відсік йому праве вухо. Ім'я раба було Малх. Але Ісус сказав Петрові: сховай меч у піхви; невже Мені не пити чаші, яку дав Мені Отець? Тоді воїни, і тисяцький, і слуги юдейські взяли Ісуса і зв'язали Його. І відвели Його спершу до Анни, бо він був тестем Каяфи, який був первосвящеником того року. Це був той Каяфа, який дав пораду юдеям, що краще одному чоловікові вмерти за народ. Услід за Ісусом ішли Симон-Петро та інший ученик; ученик же той був знайомий первосвященикові і ввійшов з Ісусом у двір первосвященика. А Петро стояв зовні при дверях. Потім ученик, який був знайомий первосвященикові, вийшов і сказав воротарці, і ввів Петра. І ось рабиня-воротарка каже Петрові: чи ти не з учеників Цього Чоловіка? Він сказав: ні. Тим часом раби і слуги, розпаливши вогнище, бо було холодно, стояли і грілися. Петро також стояв з ними і грівся. Первосвященик же запитав Ісуса про учеників Його і про вчення Його. Ісус відповів йому: Я говорив світові відкрито; Я завжди навчав у синагогах і в храмі, де завжди юдеї сходяться, і таємно не говорив нічого. Чого запитуєш Мене? Запитай тих, які чули, що Я говорив їм; ось ці знають, що Я говорив. Коли Він сказав це, один із слуг, що стояв близько, ударив Ісуса по щоці, кажучи: так відповідаєш Ти первосвященикові? Ісус відповів йому: якщо Я сказав зле, то доведи, що зле, а коли добре, за що ти б'єш Мене? Анна відіслав Його зв'язаного до первосвященика Каяфи. А Симон-Петро стояв і

грівся. Тут сказали йому: чи не з учеників Його і ти? Він відрікся і сказав: ні. Один з рабів первосвященика, родич того, якому Петро відсік вухо, говорить: чи я не бачив тебе з Ним у саду? Петро знову відрікся, і зараз же заспівав півень. Від Каяфи повели Ісуса до преторії. Був ранок; і вони не ввійшли у преторію, щоб не осквернитися, але щоб можна було їсти паску.

3-тя Євангелія Страстей

Від Матфея 26:57-75

Одного разу *, воїни, які взяли Ісуса, повели Його до Каяфи, первосвященика, де зібралися книжники і старійшини. Петро ж ішов за Ним здаля, до двору первосвященика; і, ввійшовши всередину, сів із слугами, щоб бачити кінець. Первосвященики і старійшини, і весь синедріон* шукали лжесвідчення проти Ісуса, щоб убити Його, і не знаходили; і, хоч багато лжесвідків приходило, не знайшли. Але, наостанок, прийшли два лжесвідки і сказали: Він говорив: можу зруйнувати храм Божий і за три дні збудувати його. І, вставши, первосвященик сказав Йому: чому ж нічого не відповідаєш, що вони проти Тебе свідчать? Ісус мовчав. І первосвященик сказав Йому: закликаю Тебе Богом Живим, скажи нам, чи Ти Христос, Син Божий? Ісус говорить йому: ти сказав; але скажу вам: віднині побачите Сина Людського, Який сидить праворуч Сили і гряде на хмарах небесних. Тоді первосвященик роздер одяг свій і сказав: Він богохульствує! Навіщо нам ще свідки? Ось тільки що ви чули хулу Його! Як вам здається? Вони ж сказали у відповідь: повинен смерті. Тоді плювали Йому в лице і знущалися з Нього, а деякі били Його по щоках і говорили: проречи нам, Христе, хто вдарив Тебе? Петро ж сидів у дворі. І підійшла до нього одна служниця і сказала: і ти був з Ісусом Галилейським. Він же відрікся перед усіма,

кажучи: не знаю, що ти говориш. Коли ж він виходив за ворота, побачила його інша і говорить тим, що були там: і цей був з Ісусом Назореєм. І він знову відрікся з клятвою: не знаю Цього Чоловіка. Трохи згодом підійшли ті, що стояли там, і сказали Петрові: справді і ти з них, бо і мова твоя викриває тебе. Тоді він почав божитися й клястися, що не знає Цього Чоловіка. І раптом заспівав півень. І згадав Петро слово, сказане йому Ісусом: перше ніж проспівав півень, тричі зречешся Мене! І, вийшовши геть, плакав гірко.

4-та ЄВАНГЕВАНГЕЛІЯ СТРАСТЕЙ

Від Іоанна 18:28-40; 19:1-16

Одного разу *, повели Ісуса до преторії. Був ранок; і вони не ввійшли у преторію, щоб не осквернитися, але щоб можна було їсти паску. Пилат вийшов до них і сказав: у чому ви звинувачуєте Чоловіка Цього? Вони сказали йому у відповідь: якби Він не був злочинець, ми не видали б Його тобі. Пилат сказав їм: візьміть Його ви, і за законом вашим судіть Його. Юдеї сказали йому: нам не дозволено віддавати на смерть нікого, — щоб справдилося слово Ісусове, яке Він сказав, даючи зрозуміти, якою смертю мав померти. Тоді Пилат знову ввійшов у преторію, покликав Ісуса і сказав Йому: чи не Ти Цар Юдейський? Ісус відповів йому: чи від себе ти говориш це, чи інші сказали тобі про Мене? Пилат відповів: хіба я юдей? Твій народ і первосвященики видали Тебе мені; що Ти зробив? Ісус відповів: Царство Моє не від світу цього: якби від світу цього було Царство Моє, то слуги Мої змагалися б за Мене, щоб Я не був виданий юдеям; але нині Царство Моє не звідси. Пилат сказав Йому: отже, Ти Цар? Ісус відповів: ти говориш, що Я Цар. Я для того народився і для того прийшов у світ, щоб свідчити про істину; кожен, хто від істини, слухається голосу Мого. Пилат сказав Йому: що є

істина? І, сказавши це, знову вийшов до юдеїв і сказав їм: я ніякої провини не знаходжу в Ньому. Є ж у вас звичай, щоб я одного відпускав вам на Пасху; чи хочете, відпущу вам Царя Юдейського? Тоді знову закричали всі, кажучи: не Його, а Варавву. Варавва ж був розбійник. Тоді Пилат узяв Ісуса і звелів бити Його. І воїни, сплівши вінець з терну, поклали Йому на голову, і одягли Його в багряницю, і говорили: радуйся, Царю Юдейський! І били Його по щоках. Пилат знову вийшов і сказав їм: ось я виводжу Його до вас, щоб ви знали, що я не знаходжу в Ньому ніякої провини. Тоді вийшов Ісус у терновому вінці і в багряниці. І сказав їм Пилат: це — Чоловік! Коли ж побачили Його первосвященики і слуги, то закричали: розіпни, розіпни Його! Пилат говорить їм: візьміть Його ви, і розіпніть; бо я не знаходжу в Ньому провини. Юдеї відповіли йому: ми маємо закон, і за законом нашим Він повинен умерти, тому що зробив Себе Сином Божим. Пилат же, почувши це слово, ще більше злякався. І знов увійшов у преторію і сказав Ісусові: звідки Ти? Але Ісус відповіді не дав йому. Пилат же каже Йому: чи мені не відповідаєш? Хіба не знаєш, що я маю владу розіп'ясти Тебе, і владу маю відпустити Тебе? Ісус відповів: ти не мав би наді Мною ніякої влади, якби не було тобі дано звище. Тому більший гріх на тому, хто видав Мене тобі. З того часу Пилат намагався відпустити Його. Юдеї ж кричали: якщо відпустиш Його, ти не друг кесареві; всякий, хто робить себе царем, противиться кесареві. Пилат, почувши це слово, вивів Ісуса і сів на судилищі, на місці, що зветься ліфостротон*, а по-єврейськи — гаввафа. Тоді була п'ятниця перед Пасхою, близько шостої години. І сказав Пилат юдеям: це Цар ваш! Вони ж закричали: візьми, візьми і розіпни Його! Пилат говорить їм: чи Царя вашого розіпну? Первосвященики відповіли: немає в нас царя, крім кесаря. І тоді він видав Його їм на розп'яття. І взяли Ісуса, і повели.

5-та ЄВАНГЕВАНГЕЛІЯ СТРАСТЕЙ

Від Матфея 27:3-32

Одного разу. Іуда, що зрадив Ісуса, побачивши, що Він засуджений, і розкаявшись, повернув тридцять срібників первосвященикам та старійшинам, кажучи: згрішив я, зрадивши кров невинну. Вони ж сказали йому: що нам до того? Гляди сам. І, кинувши срібники в храм, він вийшов, пішов і удавився. Первосвященики ж, взявши срібники, сказали: не дозволено класти їх у скарбницю церковну, тому що це ціна крові. І, скликавши раду, купили за них землю гончареву для погребіння подорожніх. Тому і зветься земля та «землею крові» до цього дня. Тоді збулося сказане пророком Єремією, який говорить: і взяли тридцять срібників, ціну Оціненого, Якого оцінили сини Ізраїля, і дали їх за землю гончареву, як сказав мені Господь. Ісус же став перед правителем. І питав Його правитель: Ти Цар Юдейський? Ісус сказав йому: ти говориш. І коли звинувачували Його первосвященики і старійшини, Він нічого не відповідав. Тоді говорить Йому Пилат: чи не чуєш, скільки свідчать проти Тебе? І не відповідав йому ні на жодне слово, так що правитель вельми дивувався. На свято ж Пасхи правитель мав звичай відпускати народові одного в'язня, якого хотіли. Був тоді у них відомий в'язень, званий Вараввою. Отже, коли вони зібралися, Пилат сказав їм: кого хочете, щоб я відпустив вам — Варавву чи Ісуса, названого Христом? Бо знав, що видали Його через заздрощі. Коли ж він сидів на судилищі, жінка його послала йому сказати: не роби нічого Праведникові Тому, бо я багато потерпіла сьогодні уві сні через Нього. Але первосвященики і старійшини підмовили народ просити за Варавву, а Ісуса погубити. Тоді правитель спитав їх: кого з двох хочете, щоб я відпустив вам? Вони сказали: Варавву. Пилат говорить їм: що ж мені робити з Ісусом, нареченим Христом? Кажуть йому всі: хай буде розіп'ятий. Правитель сказав: яке ж зло вчинив Він? Та вони ще дужче кричали: нехай буде

розіп'ятий. Пилат, побачивши, що ніщо не допомагає, а заворушення зростає, взяв води, і вмив руки перед народом, і сказав: не винний я в крові Праведника Цього; дивіться ви. Увесь народ, відповідаючи, сказав: кров Його на нас і на дітях наших. Тоді відпустив їм Варавву, а Ісуса, бивши, віддав на розп'яття. Тоді воїни правителя, взявши Ісуса до преторії*, зібрали на Нього багато воїнів і, роздягнувши Його, наділи на Нього багряницю; і, сплівши вінець з терну, поклали Йому на голову, і дали Йому в праву руку тростину; і, стаючи перед Ним на коліна, глузували з Нього, кажучи: радуйся, Царю Юдейський! І плювали на Нього, і, взявши тростину, били Його по голові. А коли наглумилися з Нього, зняли з Нього багряницю і вдягли Його в одяг Його й повели на розп'яття. Виходячи, вони зустріли одного чоловіка киринейського на ім'я Симон; і примусили цього нести хрест Його.

6-та ЄВАНГЕВАНГЕЛІЯ СТРАСТЕЙ

Від Марка 15:16-32

Одного разу, воїни відвели Ісуса всередину двору, тобто в преторію, і зібрали весь полк, і одягли Його в багряницю та, сплівши терновий вінець, поклали на Нього; і почали вітати Його: радуйся, Царю Юдейський! І били Його по голові тростиною, і плювали на Нього та, ставши на коліна, кланялися Йому. Коли ж наглумилися з Нього, зняли з Нього багряницю, одягли Його у власний одяг і повели Його, щоб розіп'яти. І примусили одного перехожого, який ішов з поля, якогось киринейянина Симона, батька Олександра і Руфа, нести хрест Його. І привели Його на місце Голгофу, що означає Лобне місце. І давали Йому пити вино зі смирною; але Він не прийняв. Ті, що розпинали Його, поділили одяг Його, кидаючи жереб, кому що взяти. Була третя година, і розіп'яли Його. І був напис провини Його: Цар Юдейський. З Ним розіп'яли двох розбійників, одного праворуч, а другого ліворуч Нього. І збулося Писання, яке говорить: і до злочинців

приєднаний. Ті, що проходили, лихословили на Нього, киваючи головами своїми і кажучи: гей! Ти, Який руйнуєш храм і за три дні створюєш! Спаси Себе Самого і зійди з хреста. Так само і первосвященики з книжниками, глузуючи, говорили один одному: інших спасав, а Себе не може спасти! Христос, Цар Ізраїлів, нехай тепер зійде з хреста, щоб ми бачили, і увіруємо. І розп'яті з Ним ганьбили Його.

7-ма ЄВАНГЕВАНГЕЛІЯ СТРАСТЕЙ

Від Матфея 27:33-54

Одного разу воїни, прийшли на місце, яке зветься Голгофа, що значить Лобне місце, дали Йому пити оцет, змішаний з жовчю; і, покуштувавши, не схотів пити. Ті ж, що розп'яли Його, поділили одяг Його, кидаючи жереб; І, сидячи, стерегли Його там. І поставили над головою Його напис провини Його: Цей є Ісус, Цар Юдейський. Тоді розп'яли з Ним двох розбійників: одного праворуч, а другого ліворуч. Ті, що проходили мимо, лихословили на Нього, киваючи головами своїми і кажучи: Ти, Який руйнуєш храм і за три дні відбудовуєш, спаси Себе Самого; якщо Ти Син Божий, зійди з хреста. Так само і первосвященики з книжниками та старійшинами і фарисеями, глузуючи, говорили: інших спасав, а Себе Самого не може спасти; якщо Він Цар Ізраїлів, нехай тепер зійде з хреста, і ми увіруємо в Нього; уповав на Бога, нехай тепер порятує Його, якщо Він угодний Йому. Бо Він казав: Я — Син Божий. Також і розбійники, розп'яті з Ним, ганьбили Його. З шостої ж години настала темрява по всій землі до години дев'ятої. А близько дев'ятої години Ісус викрикнув гучним голосом: Ілі, Ілі! Лама савахфані! Що значить: Боже Мій, Боже Мій! Навіщо Ти Мене покинув? Деякі з тих, що стояли там, почувши це, говорили: Він кличе Іллю. І зараз же один з них побіг, взяв губку,

намочив оцтом і, настромивши на тростину, давав Йому пити. А інші говорили: стривайте, побачимо, чи прийде Ілля спасти Його. Ісус же, знову скрикнувши гучним голосом, віддав дух. І ось завіса храму роздерлася надвоє, зверху донизу; і земля потряслась; і каміння порозпадалось; і гроби розкрились; і багато тіл померлих святих воскресли і, вийшовши з гробів після воскресіння Його, ввійшли у святе місто і явилися багатьом. Сотник же і ті, що стерегли з ним Ісуса, побачивши землетрус і все, що сталося, злякались дуже і говорили: воістину Він був Син Божий.

8-ма ЄВАНГЕВАНГЕЛІЯ СТРАСТЕЙ

Від Лука 23:32-49

Одного разу вели з Ісусом двох злочинців, щоб убити. І коли прийшли на місце, що зветься Лобним, тут розп'яли Його і злочинців, одного з правого, а другого з лівого боку. Ісус же говорив: Отче, прости їм, бо не відають, що чинять. А ті, що ділили одяг Його, кидали жереб. І стояли люди і дивилися. Насміхалися ж разом з ними і начальники, кажучи: інших спасав; нехай спасе Себе, якщо Він Христос, Божий обранець. Глузували з Нього і воїни, підходячи та підносячи Йому оцет, і казали: якщо Ти Цар Юдейський, спасися Сам. І був над Ним напис, написаний письмом грецьким, римським і єврейським: «Цей є Цар Юдейський». Один з розп'ятих злочинців хулив Його, говорячи: якщо Ти Христос, спаси Себе і нас. Озвався і другий, і докоряв тому, і казав: чи ти не боїшся Бога, коли й сам на те саме засуджений? І ми засуджені справедливо, бо достойне за діла наші одержали; а Він нічого лихого не вчинив. І сказав Ісусові: пом'яни мене, Господи, коли прийдеш у Царство Твоє! І сказав йому Ісус: істинно кажу тобі: сьогодні ж будеш зі Мною в раю. Було ж близько шостої години, і настала темрява по всій землі аж до години дев'ятої. І сонце затьмарилось, і

завіса в храмі роздерлася посередині. Скрикнувши гучним голосом, Ісус сказав: Отче, у Твої руки віддаю дух Мій. І, сказавши це, віддав дух. Сотник же, побачивши, що сталося, прославив Бога і сказав: воістину Чоловік Цей був праведний. І весь народ, який зійшовся на це видовище, побачивши, що сталося, повертався, б'ючи себе в груди. Всі ж, хто знав Його, і жінки, які прийшли з Ним з Галилеї, стояли віддалік і дивилися на це.

9-та Євангелія Страстей

Від Іоанна 19:25-37

Одного разу біля хреста Ісуса стояли Мати Його і сестра Матері Його, Марія Клеопова, і Марія Магдалина. Ісус, побачивши Матір і ученика, що тут стояв, якого любив, говорить до Матері Своєї: Жано! Це — син Твій. Потім каже ученикові: це — Мати твоя! І з цього часу ученик взяв Її до себе. Після того Ісус, знаючи, що вже усе звершилося, щоб справдилося Писання, говорить: пити! Стояла тут посудина, повна оцту. Воїни, намочивши оцтом губку і настромивши її на тростину, піднесли до уст Його. Коли ж спробував оцту Ісус, сказав: звершилось! І, схиливши голову, віддав дух. А оскільки тоді була п'ятниця, то юдеї, щоб не залишати тіл на хресті в суботу [бо та субота була Великдень], просили Пилата, щоб перебити їхні голінки і зняти їх. Отже, прийшли воїни і в першого перебили голінки, і в другого, розіп'ятого з Ним. А коли, підійшовши до Ісуса, побачили, що Він уже помер, то не перебили в Нього голінок. Але один з воїнів списом проколов Йому ребра, і відразу витекли кров і вода. І той, що бачив, засвідчив, — і свідчення його правдиве. Він знає, що говорить правду, щоб ви повірили. Бо це сталося, щоб справдилося Писання: кість не розломиться в Нього. Також і в іншому місці Писання говориться:

будуть дивитися на Того, Якого прокололи.

10-та Євангелія Страстей

Від Марка 15:43-47

Одного разу прийшов Йосиф із Аримафеї, поважний радник, який і сам чекав Царства Божого, і насмілювався прийти до Пилата просити тіло Ісусове. Пилат здивувався, що Він уже помер, і, покликавши сотника, спитав його, чи давно помер. І, довідавшись від сотника, віддав тіло Йосифові. Він, купивши плащаницю і знявши Його, оповив плащаницею і поклав Його у гробі, витесаному в скелі, і привалив камінь до дверей гробу. Марія ж Магдалина і Марія Іосієва дивились, де Його поклали.

11-та Євангелія Страстей

Від Іоанна 19:38-42

Одного разу, Йосиф з Аримафеї, ученик Ісуса, але таємний — з остраху перед юдеями, просив Пилата, щоб зняти тіло Ісуса; і Пилат дозволив. Він пішов і зняв тіло Ісуса. Прийшов також і Никодим, який приходив раніше до Ісуса вночі, і приніс суміш смирни та алое, близько сотні літрів. Отже, вони взяли тіло Ісуса і обгорнули пеленами з пахощами, як за звичаєм поховання в юдеїв. На тому місці, де Його розіп'яли, був сад, і в саду новий гріб, в якому ще ніхто ніколи не був покладений. Там і поклали Ісуса ради п'ятниці юдейської, тому що гріб був близько.

12-та ЄВАНГЕВАНГЕЛІЯ СТРАСТЕЙ

Бід Матфея 27:62-66

На другий день, що після п'ятниці, зійшлися первосвященики і фарисеї до Пилата і говорили: правителю! Ми згадали, що той обманщик, коли ще був живий, сказав: через три дні воскресну. То звели охороняти гріб до третього дня, щоб ученики Його, прийшовши вночі, не вкрали Його і не сказали народові: воскрес з мертвих; і буде останній обман гірше першого. Пилат сказав їм: маєте сторожу; підіть, охороняйте, як знаєте. Вони пішли і поставили біля гробу сторожу і наклали на камінь печать.

Слава довготерпінню Твоєму, Господи!

Слава Тобі!